

flos xanthus, id est, flavus est, fructus vero niger. Puniceus autem est & fructus mali, quam *μηλίαν* vocant: huius enim flos albus, non sine admittance purpuræ: at eius fructus est flavus. Rufus papave- ris puniceus eisdem flos est, at fructus hic quidem niger, ille autem albus, prout in- firi illis succi aliis atque aliis temporibus ad maturitatem pervenerint. Quod facile ex multis cognosci potest: etenim alij, at- que alij fructus, ut dictum est, multas dif- ferentias capiunt vñà cum maturitate, & in colore, & in odore, & in succo. Hæc enim causa est, cur varij, ac differentes o- dores, & succi, & in floribus, & in fructi- bus deprehendantur. Amplius hoc magis elucescit ipsis in floribus: in iis enim ipsis eiusdem sæpe folij pars nigra, pars puni- cea: quorundam etiam pars hæc alba, illa purpurea. Neque hoc minus in iride pla- num est: multas enim habet & huius flos in se ipso varietates: prout eius etiam va- riæ sunt concoctionis differentiz: sicut & botryorum, cum eos etiam mitescere con- tingit: ob id & florum omnium fastigia plurimum concoquuntur, & mitescunt. Hæc autem initio multo minus coloris ha- bent: propemodum enim quorundam quasi aduritur humidum prius, quam ad iustam & propriam concoctionem perven- iat. Proinde quorundam florum colores permanent, fructus autem concocti trans- mutantur. Florum enim colores propter paucitatem alimenti citò mitescunt, & maturitatem accipiunt: ac fructus ob mul- titudinem humoris, vñà cum maturitate in omnes mutantur suæ naturæ con- sentaneos colores. Id, quod clarum & il- lustre est, prout antea dictum est, in tin- ctoriis floribus. (flores nunc appello opti- mam, atque ardentissimam purpuræ par- tem.) Quum enim à principio tinctorum *αιματίδες*, hoc est, sanguinatias purpuras, ex quibus pretiosus ille liquor tingendis vestibus natus elicitur, summitunt, eas orphnias, id est, obscuras, & nigras, & æ- rei coloris fieri videmus. Quum verò flos abundè concoctus fuerit, bene floridum illud purpureum, & splendidum efficitur. Proinde necesse est, florum colores ex æquo, & colores fructuum in varios habitus se commutare: & hos quidem co- lores, qui secundum naturam sunt, exu- perare, hos autem deliquium pati, prout horum aut illorum perfecti, aut imperfecti sit concoctio. Verè itaq; colligimus, flores, fructuque differre. Cæterum multi plurimarum arborum flores postremo xanthi, id est, flavii fiunt. Deficiente enim alimento, ad id perveniunt, ut exarescant prius,

A αἴθος ὄζειν ἐν ἡρῶ ἀπείρων ξανθόν ὃ ἔκαστος μέλας. φοινικῶν δὲ καὶ ὅ τῆς μηλίαν, καὶ γὰρ ταῦτις τὸ ἄρ' αἴθος ἐστὶ λευκὸν ὀπιπορφυρέον ὃ δὲ κερπός, ξανθός. τῆς δὲ μήκωνος, τὸ ἄρ' αἴθος, φοινικῶν δὲ ἔκαστος, ὃ ἄρ' μέλας, ὃ δὲ λευκός, περὶ τὸ καὶ τῆς πέφυκεν ἡνὺν περὶ γίνονται αὐτῶν γυλῶν, καὶ δὴ γὰρ γίνονται κερπός. ῥάδιον δὲ τῶν ἐν πολλῶν συμπερὶν, καὶ γὰρ ἡρῶ κερπῶν ἔνιοι, καὶ δὲ τῶν εἰρηται, πολλὰς διαφορὰς καὶ χρομῶν καὶ ὀσμῶν καὶ χυμῶν, ἀμα τῆ πέφυκε λαμβάνουσι. διὸ καὶ τὰς ὀσμάς, καὶ τοὺς χυλοὺς πολὺ διαφορὰς συμβαίνει τοῖς αἰθέσι καὶ τοῖς κερποῖς συμπαλοῦσθαι. ἐπὶ δὲ μελλόντων ὄζειν ἐπ' αὐτῶν ἡρῶ ἡρῶ αἰθῶν φανερόν. τὸ γὰρ αὐτῶ φύλλον, τὸ ἄρ', ὅτι μέλαν, τὸ δὲ φοινικῶν, εἰς αὐτὸ δὲ ὄζειν λευκόν, τὸ δὲ πορφυρὸν εἰς οὐχ ἡμιστε δὲ τῶτο φανερόν ὄζειν ὅτι τῆς εἰδος. ποικίλας γὰρ ἔχει καὶ τῶτο τὸ αἴθος ἐν αὐτῶ ποικιλίας, παρὰ τὰς τῆς πέφυκε διαφορὰς, ὡς τῶν καὶ ἡρῶ βοτῶν, ὅταν ἡδὴ πεπαρτοῦμενοι τυχεύωσι. διὸ καὶ πάντων κρίσεις συμβαίνει περὶ τῶσιν ἡρῶ αἰθῶν τὰ ἄκρα. τὰ δὲ πρὸς τὸ ἀρχεῖν, ἀρχέστερα γίνονται πολλὰ. γερδὸν γὰρ εἰς αὐτὸ ἀετῶν ἐκινεῖται τὸ ὕψον πρότερον ἢ λαβεῖν τὸ οἰκίαν πέφυκε. διὸ καὶ τὸ ἄρ' αἴθος, τὸ γὰρ χρομῶν διακρίσει δὲ κερπῶν, περὶ τῶσιν μεταδύλοισι. τὰ ἄρ' γὰρ, διὰ μικρότητα τῆς ὕψους τὰ γῆρας ἐκπέπτεται οἷς κερπῶν, διὰ τὸ πλῆθος τῆς ὕψους, εἰς τὰς αἰματῆς πέφυκε τὰς καὶ φύσιν χρομῶν μεταδύλοισι. φανερόν δὲ τῶτο ὅτι καὶ δὲ τῶν εἰρηται πρότερον, καὶ ὅτι ἡρῶ κα- πλοῦσθαι αἰθῶν. τὰ ἄρ' γὰρ ἐξ ἀρχῆς, ὅταν βέλπτοντες [τῶν πορφυρῶν] καὶ δὴ τῶσιν αἰματίδες, ὅρα ἔνιοι γίνονται καὶ μέλαναι, καὶ ἀσφαι- εῖς, καὶ δὲ αἴθος σινεψέντος ἰκανῶς. δὴ κερ- γὸν δὴ κερπῶν γίνονται καὶ λαμβάνουσι. ὡς αἰθῶν καὶ τῶν αἰθῶν ὁμοίως πολλὰ τῶσιν χρομῶν σι τῶ κερπῶν διδμῶν πέφυκε καὶ τὰ ἄρ' ὑπερβαίνει, τὰ δὲ δολολεῖται ἡρῶ καὶ φύσιν χρομῶντων, διὰ τὸ ἡρῶ μὴ ἀτελεῖν, ἡρῶ δὲ τελείως γίνονται τῶ πέφυκε. τὰ ἄρ' οὐδ' αἰθῶν καὶ τοῖς κερ- ποῖς [διὰ τῶσιν τὰς αἰτίας συμβαίνει τῶσιν χρομῶσιν] δὴ κερπῶν διαφέρειν. τὰ δὲ φύλλα ἡρῶ πλείωσι δὲ δερσιν τὸ τελευταῖον γίνονται ξανθὰ, διὰ τὸ τῆς ὕψους δολολεπούσης, quam

ἡρῶν καὶ κερπῶν
χρῶμα ἡρῶν, τῶ
ὅτι αἰθῶν γίνονται
ἐν αἰθῶν γίνονται
ἐν αἰθῶν.

ἡρῶν αἰθῶν
ποικιλίας, καὶ τῶσιν
τῶν αἰθῶν γίνονται

ἡρῶν αἰθῶν
ποικιλίας, καὶ τῶσιν
τῶν αἰθῶν γίνονται

D

E

F